pr. br. 2556/24
(1)

BOSNA I HERCEGOVINA
ŽALB
18. 05. 26
US-03 13-1 291 24

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 050301 25 U
Sarajevo, 13.05.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Amira Kapetanovića, kao predsjednika vijeća, Samre Akova i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, te Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja GEO MEHANIC d.o.o. Kalesija, zastupan po punomoćniku Zikreti Ibrahimović, advokatu iz Sarajeva, ul.Trampina 12/11, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2556-7/24 od 18.10.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.05.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-2556-7/24 od 18.10.2024. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove ovog upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, odbijena je kao neosnovana žalba Geo Mehanic d.o.o. Kalesija, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-11-1476/24-16 od 21.08.2024. godine, u postupku javne nabavke - Izvođenje radova na detaljnim hidrogeološkim istraživanjima na području MZ Pribitkovići, MZ Treštenica i MZ Tulovići, ugovornog organa Općina Banovići, a istom je žalbom odbijen i zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka za sastav žalbe, kao i troškovi vezani za naknade (takse) za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv konačnog akta tužene blagovremeno podnio tužbu, navodeći da osporeno rješenje pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede materijalnog prava. U tužbi ističe da nije pravilno ocjenjena njegova profesionalna sposobnost pred ugovornim organom, odnosno da nisu sagledani svi dokazi u njihovoj ukupnosti o profesionalnoj sposobnosti koje je on podnio u skladu sa zahtjevom tačke 4.2. tenderske dokumentacije. Uz to, u cjelokupnom tekstu ZJN BiH pojmovi stručne spreme i profesionalne osposobljenosti razmatraju se uporedo ne isključujući jedna drugu, a sve u cilju pravilnog tumačenja zakona u praksi provođenja tendera. Nadalje navodi da ukoliko je državno tijelo ranga resornog

ministarstva Federacije BiH prihvatilo da ponuđač ispunjava ne samo tehničke nego i kadrovske uslove za bezbijedan rad i profesionalno bavljenje djelatnošću kakva se traži po TD, onda nije održiv stav ugovornog organa da poslove bušenja mogu obavljati samo radnici koji imaju određenu školsku spremu, a nikako radnici koji su za to profesionalno osposobljeni i na što ukazuju njihovi certifikati i njihov višegodišnji rad na istim poslovima kod ponuđača, o čemu je podnesen odgovarajući dokaz. Ističe i to da, iako je već nakon osnivanja društva, utvrdio da na tržištu radne snage nema mogućnosti naći ni uposliti bušača sa završenom srednjom školom te struke, nego samo profesionalno osposobljene bušače, tužitelj je po odbijanju žalbe izvršio provjere kod Geodetsko-građevinske škole u Tuzli kao pravnom sljedniku Rudarske škole, te dobio usmenu informaciju da su zadnje generacije učenika za zanimanje bušač, školovane u toj školi zaključno sa 1990.,godinom. Dakle, prije više od 30 godina, te da je u poslijeratnim godinama vanredno polagalo istu školu svega tri kandidata do sada, tako da je taj smjer zapravo potpuno ukinut, a na što je školi uputio i zahtjev po Zakonu o slobodi pristupa informacijama da mu to i pismeno potvrdi. Predlaže sudu da uvaži tužbu, poništi pobijani akt tuženog i predmet vrati na ponovno odlučivanje, te da obaveže tuženog na naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, dok je ugovorni organ naveo da je u svemu postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama predviđenim članom 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba Geo Mehanic izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-11-1476/24-16 od 21.08.2024. godine, u postupku javne nabavke - Izvođenje radova na detaljnim hidrogeološkim istraživanjima na području MZ Pribitkovići, MZ Treštenica i MZ Tulovići, ugovornog organa Općina Banovići, a istom je žalbom odbijen i zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka za sastav žalbe, kao i troškovi vezani za naknade (takse) za pokretanje žalbenog postupka. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da tužitelj kao ponuđač nije postupio u skladu sa uslovima tenderskog dokumenta odnosno tačkom 4.2. pod a), tačnije nije dostavio tražene dokaze onako kako je to traženo tenderskim dokumentom.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, zakonitost osporenog akta je dovedena u pitanje stanjem u spisu i tužbenim prigovorima.

U skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke, počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je formalan i ima za cilj da se javna sredstva

koriste na najefikasniji način. Pri tome, obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije bilo kojeg od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije, koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi BiH je nadležan da postupa u skladu sa članom 111. ovog zakona i da, po službenoj dužnosti pazi na apsolutno bitne povrede postupka, a jedna od tih povreda jeste neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom (član 103. Zakona o javnim nabavkama).

Dakle, u postupcima javnih nabavki svaki ponuđač mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima učestvuje u postupku javne nabavke ali i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Dalje, odredbama člana 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14), propisano je da je ugovorni organ dužan Tendersku dokumentaciju pripremati u skladu sa ovim zakonom i u skladu sa Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj: 90/14), koje uputstvo je i doneseno na osnovu ovog zakona. Prilikom pripreme tenderske dokumentacije i specifikacija, ugovorni organ je dužan poštivati principe jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača. Ugovorni organ je dužan da poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima. Nadalje odredbom člana 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama, propisano je da su u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona one povrede o kojima Ured za razmatranje žalbi vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u cijelosti ili djelimično, i to neusklađenost tenderske dokumentacije sa ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja temeljnih načela ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Članom 104. stav 1. citiranog zakona propisano je da Ured za razmatranje žalbi u postupku pravne zaštite postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav 1. ovog zakona.

Kako to proizlazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je tačkom 4.2 a) TD propisao da će se, između ostalog, ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, izvršiti na osnovu sljedećih izjava i dokumenata koje dostave ponuđači, odnosno da ponuđač mora dostaviti dokaze o obrazovnoj i profesionalnoj kvalifikaciji lica koja će biti odgovorna za izvršenje ugovora i to: diploma i uvjerenje o položenom stručnom ispitu, potvrda o radnom iskustvu za zaposlenog inžienjera, uvjerenje ili ovjerena lista-spisak o uposlenom osoblju, izdato od strane Porezne uprave ili Zavoda PIO/MIO, za uposleno lice diplomirani inženjer geologije i diplome o završenoj srednjoj stručnoj spremi za bušače.

Nije sporno da ugovorni organ shodno odedbi člana 48. i 52. Zakona o javnim nabavkama, koji se odnose na na tehničke i profesionalne sposobnosti, može zahtijevati od kandidata/ponuđača odgovarajuće dokaze za obavljanje profesionalne djelatnosti koja je u vezi sa predmetom nabavke. Međutim, ovom vijeću ostaje sporna činjenica da ugovorni organ u T.D. za bušače isključivo zahtijeva diplome o zvaršenoj stručnoj spremi za bušača. Ovo naročito zbog toga što iz spisa proizilazi da je i izabrani ponuđač dostavio diplome za zaposlene bušače, koji su, zapravo, stekli zvanje geobušač, a ne bušač, pa ostaje nejasno da li je iz kojih razloga za tuženog izabrani ponuđač ispunjavao uslove iz tenderskog dokumenta u odnosu na

tužitelja. U tom pravcu tuženi organ nije, niti po službenoj dužnosti, niti po prigovorima stranke, ispitao eventualne povrede citiranog člana 3. Zakona o javnim nabavkama BIH, odnosno da li postavljeni uslovi upućuju na diskriminaciju i da li se time ograničava pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima. Naime, ono što je sporno ovome vijeću jeste činjenica da li u sistemu Bosne i Hercegovine trenutno postoji formalno priznato zanimanje „bušač" kao posebno srednjoškolsko ili stručno zvanje, koje se može dokazivati odgovarajućom diplomom ili javnom ispravom, ili je isto eventualno ukinuto. Također, sporno je i koliko zaista ima kvalifikovanih lica koja bi mogla ispuniti takav uslov i da li se time ograničava konkurencija. Nadalje, ovom vijeću je sporno i da li se navedeno može dokazivati drugim dokazima (ekvivalent), a ne isključivo klasičnom školskom diplomom. Sporno je ostalo da li se osposobljenost radnika na bušačkoj mašini mogla, eventualno dokazivati odgovarajućim certifikatom, iskustvom i sl., uz stručnu spremu srodnog zanimanja, kao što su građevinski tehničari, rudari, mašinski tehničari i slično. Tužena se u osporenom rješenju nije bavila ovim pitanjem, iako od toga u konkretnom slučaju zavisi ocjena ispunjenosti uslova konkurencije na nediskriminatornoj osnovi.

Na navedeno je ukazivao i tužitelj u žalbi, što ponavlja i u tužbi. Tužitelj u tužbi tvrdi da se obraćao Geodetsko-građevinskoj školi u Tuzli (pravni sljednik Rudarske škole), te dobio usmenu informaciju da su zadnje generacije učenika za zanimanje bušač školovane u toj školi prije više od 30 godina, te da je u poslijeratnim godinama vanredno polagalo istu školu svega tri kandidata i da je sada taj smjer potpuno ukinut. U tom pravcu, tuženi organ nije ispitao da li uslovi koji su postavljeni upućuju na diskriminaciju, odnosno ograničavanje konkurencije, a što je bio dužan u skladu sa citiranim odredbama člana 103. stav 1. tačka a) i 104. stav 1. ZJN.

Prema tome, tuženi je, kao drugostepeni organ, imao ovlaštenje, a i obavezu da prije zaključenja ugovora, u cilju primarne zaštite, poništi bilo koji akt, pa tako i tendersku dokumentaciju u dijelu u kojem je ista u suprotnosti sa Zakonom, od čega ovisi i sudbina odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Dakle, tuženi nije ispitao da li zahtjevi ugovornog organa iz tenderske dokumentacije ugrožavaju temeljna načela postupaka. Tuženi nije imao u vidu da je, kako to proizilazi iz spisa, ugovorni organ prvo ocijenio ponudu tužitelja kao prihvatljivu, a poslije održane e-aukcije donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za postignutu cijenu od 70.000,00 KM. Postupajući po žalbi izabranog ponuđača, ugovorni organ je poništio odluku od 29.07.2024. godine i ponovnom ocjenom odbacio ponudu tužitelja iz naprijed navedenih razloga, što je impliciralo izbor ponuđača sa jedinom prihvatljivom ponudom za ponuđenu cijenu od 158.995,60 KM. Navedeno ukazuje na povredu općeg principa iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama, prema kojem je ugovorni organ dužan da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, što isto čini nezakonitim, usljed čega je sud onemogućen da ispita pravilnost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje kojem se tužbom prigovara. Ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi u postupku po žalbi nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 12/04), a posebno članom 9. ovog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo

stanje stvari i u tom se cilju moraju potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, čime je doveden u pitanje zaključak tužene. Iz tih razloga je tužbu valjalo uvažiti, osporeno rješenje poništiti i spis vratiti tuženoj na ponovno rješavanje.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, ovaj sud nalazi da su prigovori tužbe osnovani, da se osporeno rješenje temelji na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju i povredi pravila postupka, pa je primjenom odredbe člana 37. stav 2., u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u izreci presude. U ponovnom postupku tužena će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, te će nakon pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i nakon pravilne primjene materijalnih propisa, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

S obzirom da je tužba tužitelja uvažena, to mu pripadaju i troškovi upravnog spora. Imajući u vidu da se radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima prema A.T. FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/04), prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose na sastav tužbe u visini od 240,00 KM, PDV 17% u iznosu od 40,80KM i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH", Broj: 39/03), što ukupno iznosi 380,80 KM, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan, jer nije u skladu sa važećom advokatskom tarifom.

ZAPISNIČAR

Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Amir Kapetanović